

14 กพ. 2567

(ต. ๒๒.๑)

○ คำพิพากษา
(อุทธรณ์)

คดีหมายเลขดำที่ อ. ๓๘๘/๒๕๖๖

คดีหมายเลขแดงที่ อ. ๙๔/๒๕๖๗

ในพระปรมาภิไธยพระมหากษัตริย์

ศาลปกครองสูงสุด

วันที่ ๒๕ เดือน มกราคม พุทธศักราช ๒๕๖๗

ระหว่าง { มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ ผู้ฟ้องคดี
นายอุดร นามไพร ผู้ถูกฟ้องคดี

เรื่อง คดีพิพาทเกี่ยวกับสัญญาทางปกครอง

ผู้ฟ้องคดีอุทธรณ์คำพิพากษาศาลปกครองกลาง คดีหมายเลขดำที่ ๙๑๘/๒๕๖๑
หมายเลขแดงที่ ๑๗๒๙/๒๕๖๑

คดีนี้ผู้ฟ้องคดีฟ้องว่า เต็มผู้ถูกฟ้องคดีเป็นลูกจ้างชั่วคราวโดยจ่ายเงินรายได้ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ ตำแหน่งอาจารย์ประจำโครงการ สังกัดโครงการศึกษานานาชาติ โรงเรียนสาธิตแห่งมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ ได้รับอนุมัติจากผู้ฟ้องคดีให้ลาศึกษาต่อในระดับปริญญาเอก สาขาวิชา Sport Pedagogy ณ University of Northern Colorado ประเทศสหรัฐอเมริกา มีกำหนด ๕ ปี นับตั้งแต่วันที่ ๑ มิถุนายน ๒๕๕๓ ถึงวันที่ ๑๕ พฤษภาคม ๒๕๕๘ ด้วยทุนกองทุนพัฒนาบุคลากร โครงการศึกษานานาชาติ ตามหนังสือสัญญาขอรับทุนพัฒนาบุคลากร กองทุนพัฒนาบุคลากร โครงการศึกษานานาชาติ โรงเรียนสาธิตแห่งมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ ศูนย์วิจัยและพัฒนาการศึกษา พ.ศ. ๒๕๕๓ ลงวันที่ ๑๙ พฤษภาคม ๒๕๕๓ ต่อมา ผู้ฟ้องคดีมีคำสั่งให้จ้างผู้ถูกฟ้องคดีเป็นพนักงานมหาวิทยาลัยเงินรายได้ (โดยการปรับสถานภาพจากลูกจ้างชั่วคราว) เริ่มสัญญาจ้างวันที่ ๑ พฤษภาคม ๒๕๕๖ สิ้นสุดสัญญาจ้างวันที่ ๓๐

/เมษายน ๒๕๕๗...

เมษายน ๒๕๕๗ ตามคำสั่งมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ ที่ ๓๘๘๑/๒๕๕๖ ลงวันที่ ๒๕ พฤศจิกายน ๒๕๕๖ ซึ่งกรณีดังกล่าวหน่วยงานต้นสังกัดจะต้องทำสัญญาจ้างกับบุคลากรในหน่วยงาน และเมื่อหน่วยงานต้นสังกัดได้เสนอสัญญาจ้างพนักงานมหาวิทยาลัยเงินรายได้ โครงการ การศึกษานานาชาติ ให้คณบดีคณะศึกษาศาสตร์พิจารณาลงนามในสัญญาจ้าง คณบดีคณะศึกษาศาสตร์ ได้ขอให้ผู้อำนวยการโรงเรียนสาธิตแห่งมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ รับรองการมาปฏิบัติงาน ของอาจารย์ทั้งหมด หากเป็นอาจารย์ที่ลาศึกษาต่อ ให้แนบหลักฐานการขออนุมัติลาศึกษาต่อ เพื่อดำเนินการต่อไป จากการตรวจสอบปรากฏว่า ผู้ถูกฟ้องคดีได้รับการจ้างและต่อสัญญาจ้าง ครั้งละ ๑ ปี ได้แก่ ครั้งที่ ๑ วันที่ ๑ พฤษภาคม ๒๕๕๓ ถึงวันที่ ๓๐ เมษายน ๒๕๕๔ ครั้งที่ ๒ วันที่ ๑ พฤษภาคม ๒๕๕๔ ถึงวันที่ ๓๐ เมษายน ๒๕๕๕ และครั้งที่ ๓ วันที่ ๑ พฤษภาคม ๒๕๕๕ ถึงวันที่ ๓๐ เมษายน ๒๕๕๖ โดยผู้ถูกฟ้องคดีอยู่ในระหว่างได้รับอนุมัติให้ลาศึกษาต่อ แต่ไม่ปรากฏ หลักฐานการได้รับอนุมัติให้ขยายระยะเวลาการลาศึกษาต่อจนถึงปัจจุบัน คณบดีคณะศึกษาศาสตร์ จึงเห็นสมควรให้ยกเลิกการจ้างผู้ถูกฟ้องคดี และคณะกรรมการบริหารงานบุคคลสำหรับพนักงาน มหาวิทยาลัยเงินรายได้คณะศึกษาศาสตร์ ได้พิจารณาแล้วมีมติเห็นชอบให้เลิกจ้างผู้ถูกฟ้องคดี ผู้ฟ้องคดีจึงมีคำสั่งที่ ๑๔๒๙/๒๕๕๗ ลงวันที่ ๓๐ พฤษภาคม ๒๕๕๗ ให้ยกเลิกการจ้างผู้ถูกฟ้องคดี เป็นพนักงานมหาวิทยาลัยเงินรายได้ ตั้งแต่วันที่ ๑ พฤษภาคม ๒๕๕๖ เป็นต้นไป ผู้ฟ้องคดีเห็นว่า พฤติการณ์ที่ปรากฏว่าไม่มีการขอขยายระยะเวลาการศึกษาต่อจนเป็นเหตุให้ส่วนงานต้นสังกัดพิจารณา ยกเลิกการจ้างผู้ถูกฟ้องคดีในขณะที่ผู้ถูกฟ้องคดีมีข้อผูกพันตามสัญญาขอรับทุนพัฒนาบุคลากรฯ ถือได้ว่าผู้ถูกฟ้องคดีไม่ปฏิบัติตามข้อ ๒ และข้อ ๕ ของสัญญาขอรับทุนพัฒนาบุคลากรฯ จึงเป็น การปฏิบัติผิดสัญญา เมื่อผู้ถูกฟ้องคดีได้รับเงินจากกองทุนพัฒนาบุคลากรเป็นเงินจำนวน ๗,๓๙๑,๘๐๙.๓๑ บาท ผู้ถูกฟ้องคดีจึงต้องรับผิดชอบค่าใช้จ่ายเป็นจำนวนสองเท่าของจำนวนเงินทุน ที่ได้รับไปคืนแก่ผู้ฟ้องคดี รวมเป็นเงิน ๑๔,๗๘๓,๖๑๘.๖๒ บาท หลังจากนั้น ผู้ฟ้องคดีได้มี หนังสือ ที่ ศธ ๐๕๑๓.๑๐๑๒๑/๑๔๓๓ ลงวันที่ ๒ กุมภาพันธ์ ๒๕๖๑ แจ้งให้ผู้ถูกฟ้องคดี ชดใช้เงินกรณีผิดสัญญาขอรับทุนพัฒนาบุคลากรเป็นเงินจำนวน ๑๔,๗๘๓,๖๑๘.๖๒ บาท แก่ผู้ฟ้องคดีภายใน ๓๐ วัน นับแต่วันที่ได้รับหนังสือ ซึ่งผู้ถูกฟ้องคดีได้รับหนังสือดังกล่าว เมื่อวันที่ ๘ กุมภาพันธ์ ๒๕๖๑ แต่ไม่ได้ชำระเงินให้แก่ผู้ฟ้องคดีภายในกำหนด ผู้ถูกฟ้องคดี จึงตกเป็นผู้ผิดนัดไม่ชำระหนี้และต้องชำระดอกเบี้ยในระหว่างผิดนัดในอัตราร้อยละ ๑๕ ต่อปี นับแต่วันผิดนัดตั้งแต่วันที่ ๑๑ มีนาคม ๒๕๖๑ จนถึงวันที่ ๒๗ เมษายน ๒๕๖๑ (วันฟ้องคดี) จำนวน ๔๘ วัน คิดเป็นดอกเบี้ยจำนวน ๒๙๑,๖๒๒.๐๗ บาท รวมเงินต้นและดอกเบี้ย เป็นจำนวนเงินทั้งสิ้น ๑๕,๐๗๕,๒๔๐.๖๙ บาท ให้แก่ผู้ฟ้องคดี ผู้ฟ้องคดีจึงนำคดีมาฟ้อง ต่อศาลปกครองชั้นต้น

/ขอให้...

ขอให้ศาลมีคำพิพากษาหรือคำสั่ง ดังนี้

๑. ให้ผู้ถูกฟ้องคดีชำระเงินจำนวน ๑๕,๐๗๕,๒๔๐.๖๙ บาท พร้อมดอกเบี้ยในอัตราร้อยละ ๑๕ ต่อปี จากต้นเงินจำนวน ๑๔,๗๘๓,๖๑๘.๖๒ บาท นับถัดจากวันฟ้อง เป็นต้นไป จนกว่าจะชำระเสร็จให้แก่ผู้ฟ้องคดี

๒. คืนค่าธรรมเนียมศาลทั้งหมดแก่ผู้ฟ้องคดี

ศาลปกครองชั้นต้นมีคำสั่งให้เรียกคำพิพากษา คดีหมายเลขดำที่ บ. ๔๖๘/๒๕๕๘ หมายเลขแดงที่ บ. ๒๖๒/๒๕๖๑ ของศาลปกครองกลาง เข้ามาใช้เป็นส่วนหนึ่งในสำนวนคดีนี้ และมีคำสั่งลงวันที่ ๑๐ กันยายน ๒๕๖๑ ไม่รับคำฟ้องไว้พิจารณา และให้จำหน่ายคดีออกจากสารบบความ กับคืนค่าธรรมเนียมศาลทั้งหมดให้แก่ผู้ฟ้องคดี ผู้ฟ้องคดียื่นคำร้องอุทธรณ์คำสั่งดังกล่าว ต่อมา ศาลปกครองสูงสุดมีคำสั่งที่ ๖/๒๕๖๒ ลงวันที่ ๗ มกราคม ๒๕๖๒ กลับคำสั่งของศาลปกครองชั้นต้น และให้ศาลปกครองชั้นต้นพิจารณาเงื่อนไขการฟ้องคดีอื่นๆ แล้วมีคำสั่งตามรูปคดีต่อไป

ผู้ถูกฟ้องคดีไม่ได้ทำคำให้การยื่นต่อศาลภายในระยะเวลาที่กำหนด

ผู้ถูกฟ้องคดียื่นคำแถลง ลงวันที่ ๑๔ พฤศจิกายน ๒๕๖๕ ความว่า ก่อนฟ้องคดีนี้ ผู้ถูกฟ้องคดีได้ฟ้องผู้ฟ้องคดีเป็นคดีหมายเลขดำที่ บ. ๔๖๘/๒๕๕๘ หมายเลขแดงที่ บ. ๒๖๒/๒๕๖๑ ต่อศาลปกครองชั้นต้น ขอให้ศาลมีคำพิพากษาหรือคำสั่งเพิกถอนคำสั่งของผู้ฟ้องคดี ที่ ๑๔๒๙/๒๕๕๗ เรื่อง ยกเลิกการจ้างพนักงานมหาวิทยาลัยเงินรายได้ ลงวันที่ ๓๐ พฤษภาคม ๒๕๕๗ เนื่องจากเห็นว่า คำสั่งดังกล่าวเป็นคำสั่งที่ไม่ชอบด้วยกฎหมาย ต่อมา เมื่อศาลปกครองชั้นต้นมีคำพิพากษาให้เพิกถอนคำสั่งเลิกจ้างผู้ถูกฟ้องคดี และผู้ฟ้องคดีได้มีหนังสือ ที่ ศธ ๐๕๑๓.๑๐๙๑๒/๖๐๖ ลงวันที่ ๒๑ กันยายน ๒๕๖๑ และหนังสือ ที่ ศธ ๐๕๑๓.๑๐๙๑๒/๖๑๐ ลงวันที่ ๒๘ กันยายน ๒๕๖๑ แจ้งให้ผู้ถูกฟ้องคดีเข้ารายงานตัวเพื่อปฏิบัติงานในวันที่ ๕ ตุลาคม ๒๕๖๑ ในวันดังกล่าวผู้ฟ้องคดีได้ทำสัญญาเลขที่ พรด. ๕๐๑๑ ลงวันที่ ๕ ตุลาคม ๒๕๖๑ ว่าจ้างผู้ถูกฟ้องคดีในตำแหน่งอาจารย์ มีกำหนดเวลา ๓ ปี ตั้งแต่วันที่ ๑ พฤษภาคม ๒๕๖๐ ถึงวันที่ ๓๐ เมษายน ๒๕๖๓ และทำสัญญาเลขที่ พร. ๐๑๕๘๔ ลงวันที่ ๒ ตุลาคม ๒๕๖๓ จ้างผู้ถูกฟ้องคดีทำงานในตำแหน่งอาจารย์ตั้งแต่วันที่ ๒๘ กุมภาพันธ์ ๒๕๖๓ เป็นต้นไป ผู้ถูกฟ้องคดีจึงปฏิบัติงานขอใช้ทุนให้แก่ผู้ฟ้องคดีตั้งแต่วันที่ ๕ ตุลาคม ๒๕๖๑ จนถึงปัจจุบัน และผู้ถูกฟ้องคดียังมีระยะเวลาการทำงานที่เหลือตามระเบียบและข้อกำหนดของผู้ฟ้องคดีก่อนเกษียณอีกประมาณ ๑๔ ปีเศษ จึงไม่เป็นการพ้นวิสัยที่ผู้ถูกฟ้องคดีจะสามารถปฏิบัติงานขอใช้ทุนตามสัญญาจนครบกำหนดได้ โดยไม่จำเป็นต้องฟ้องบังคับให้ผู้ถูกฟ้องคดีขอใช้ทุนพร้อมดอกเบี้ยเป็นคดีนี้แต่อย่างใด

/ศาลปกครองชั้นต้น...

ศาลปกครองชั้นต้นวินิจฉัยว่า ขณะที่ผู้ถูกฟ้องคดีเป็นลูกจ้างชั่วคราว เงินรายได้มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ ตำแหน่งอาจารย์ประจำโครงการ สังกัดโครงการ การศึกษานานาชาติ โรงเรียนสาธิตแห่งมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ ผู้ถูกฟ้องคดีได้รับอนุมัติจาก ผู้ฟ้องคดีให้ลาศึกษาต่อในระดับปริญญาเอก สาขาวิชา Sport Pedagogy ณ University of Northern Colorado ประเทศสหรัฐอเมริกา มีกำหนด ๕ ปี นับตั้งแต่วันที่ ๑ มิถุนายน ๒๕๕๓ ถึงวันที่ ๑๕ พฤษภาคม ๒๕๕๘ ด้วยทุนกองทุนพัฒนาบุคลากร โครงการการศึกษานานาชาติ ตามหนังสือสัญญาขอรับทุนพัฒนาบุคลากร กองทุนพัฒนาบุคลากร โครงการการศึกษานานาชาติ โรงเรียนสาธิตแห่งมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ ศูนย์วิจัยและพัฒนาการศึกษา พ.ศ. ๒๕๕๓ ลงวันที่ ๑๙ พฤษภาคม ๒๕๕๓ ต่อมา ผู้ฟ้องคดีมีคำสั่งให้จ้างผู้ถูกฟ้องคดีเป็นพนักงาน มหาวิทยาลัยเงินรายได้ (โดยการปรับสถานภาพจากลูกจ้างชั่วคราว) เริ่มสัญญาจ้าง วันที่ ๑ พฤษภาคม ๒๕๕๖ สิ้นสุดสัญญาจ้างวันที่ ๓๐ เมษายน ๒๕๕๗ ตามคำสั่ง มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ ที่ ๓๘๘๑/๒๕๕๖ ลงวันที่ ๒๕ พฤศจิกายน ๒๕๕๖ ซึ่งคณะบดี คณะศึกษาศาสตร์ต้องลงนามในสัญญาจ้างผู้ถูกฟ้องคดีเป็นพนักงานมหาวิทยาลัยดังกล่าว แต่จากการตรวจสอบปรากฏว่า ผู้ถูกฟ้องคดีได้รับการจ้างและต่อสัญญาจ้างเป็นลูกจ้าง ครั้งละ ๑ ปี ครั้งที่ ๑ ตั้งแต่วันที่ ๑ พฤษภาคม ๒๕๕๓ ถึงวันที่ ๓๐ เมษายน ๒๕๕๔ ครั้งที่ ๒ ตั้งแต่วันที่ ๑ พฤษภาคม ๒๕๕๔ ถึงวันที่ ๓๐ เมษายน ๒๕๕๕ และครั้งที่ ๓ ตั้งแต่วันที่ ๑ พฤษภาคม ๒๕๕๕ ถึงวันที่ ๑ พฤษภาคม ๒๕๕๖ โดยผู้ถูกฟ้องคดีอยู่ในระหว่างได้รับอนุมัติ ให้ลาศึกษาต่อตั้งแต่วันที่ ๑ มิถุนายน ๒๕๕๓ ถึงวันที่ ๓๐ เมษายน ๒๕๕๔ ซึ่งเป็นการอนุมัติตาม สัญญาจ้างที่เหลือ ณ วันที่ขออนุมัติลาศึกษาต่อ แต่ไม่ปรากฏหลักฐานการได้รับอนุมัติ ให้ขยายระยะเวลาการลาศึกษาต่อจนถึงปัจจุบัน คณะศึกษาศาสตร์จึงเห็นควรให้ยกเลิกการจ้าง ผู้ถูกฟ้องคดี และคณะกรรมการบริหารงานบุคคลสำหรับพนักงานมหาวิทยาลัยเงินรายได้ คณะศึกษาศาสตร์ได้พิจารณาแล้วมีมติเห็นชอบให้เลิกจ้างผู้ถูกฟ้องคดี ผู้ฟ้องคดีจึงมีคำสั่ง ที่ ๑๔๒๙/๒๕๕๗ ลงวันที่ ๓๐ พฤษภาคม ๒๕๕๗ ให้ยกเลิกการจ้างผู้ถูกฟ้องคดีเป็นพนักงาน มหาวิทยาลัยเงินรายได้ ตั้งแต่วันที่ ๑ พฤษภาคม ๒๕๕๖ เป็นต้นไป ผู้ฟ้องคดีจึงมีหนังสือ ที่ ศธ ๐๕๑๓.๑๐๑๒๑/๑๔๓๓ ลงวันที่ ๒ กุมภาพันธ์ ๒๕๖๑ แจ้งให้ผู้ถูกฟ้องคดีชดใช้เงินกรณี ผิดสัญญาขอรับทุนพัฒนาบุคลากร ข้อ ๕ และข้อ ๖ เป็นเงินจำนวน ๑๔,๗๘๓,๖๑๘.๖๒ บาท แก่ผู้ฟ้องคดีภายใน ๓๐ วัน นับแต่วันที่ได้รับหนังสือ แต่ผู้ถูกฟ้องคดีไม่ชำระ ผู้ฟ้องคดีจึงนำคดี มาฟ้องต่อศาลเป็นคดีนี้ แต่ในระหว่างการพิจารณาคดีข้อเท็จจริงปรากฏว่าศาลปกครองกลาง ได้มีคำพิพากษาในคดีหมายเลขดำที่ บ. ๔๖๘/๒๕๕๘ หมายเลขแดงที่ บ. ๒๖๒/๒๕๖๑ ลงวันที่ ๑๗ กรกฎาคม ๒๕๖๑ ให้เพิกถอนคำสั่งมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ ที่ ๑๔๒๙/๒๕๕๗

/ลงวันที่ ๓๐...

ลงวันที่ ๓๐ พฤษภาคม ๒๕๕๗ ที่ให้ยกเลิกการจ้างผู้ถูกฟ้องคดีในคดีนี้เป็นพนักงานมหาวิทยาลัย ตั้งแต่วันที่ ๑ พฤษภาคม ๒๕๕๖ โดยให้มีผลย้อนหลังไปถึงวันที่คำสั่งยกเลิกการจ้างดังกล่าว มีผลใช้บังคับ... โดยมีข้อสังเกตเกี่ยวกับแนวทางหรือวิธีการดำเนินการให้เป็นไปตามคำพิพากษาว่า ให้ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ดำเนินการตามอำนาจหน้าที่เรียกให้ผู้ฟ้องคดีไปทำสัญญาจ้าง เป็นพนักงานมหาวิทยาลัยเงินรายได้... และให้ผู้ถูกฟ้องคดีเข้าปฏิบัติงานในโครงการการศึกษานานาชาติ โรงเรียนสาธิตแห่งมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ ศูนย์วิจัยและพัฒนาการศึกษา... ผู้ฟ้องคดีโดยประธานกรรมการอำนวยการบริหารโครงการการศึกษานานาชาติ จึงมีหนังสือ ที่ ศธ ๐๕๑๓.๑๐๙๑๒/๖๐๖ ลงวันที่ ๒๑ กันยายน ๒๕๖๑ แจ้งคำสั่งของผู้ฟ้องคดี ที่ ๑๔๒๙/๒๕๕๗ ลงวันที่ ๓๐ พฤษภาคม ๒๕๕๗ และมีหนังสือ ที่ ศธ ๐๕๑๓.๑๐๙๑๒/๖๑๐ ลงวันที่ ๒๘ กันยายน ๒๕๖๑ แจ้งคำสั่งของผู้ฟ้องคดี ที่ ๒๒๒๑/๒๕๖๑ ลงวันที่ ๒๐ กันยายน ๒๕๖๑ จ้างผู้ถูกฟ้องคดีเป็นพนักงานมหาวิทยาลัยเงินรายได้ โดยให้ผู้ถูกฟ้องคดีกลับเข้าปฏิบัติงาน ในโครงการการศึกษานานาชาติ ตำแหน่งอาจารย์ โดยให้มารายงานตัว ทำสัญญาจ้าง และ เริ่มปฏิบัติงานในวันที่ ๕ ตุลาคม ๒๕๖๑ ซึ่งต่อมา ผู้ฟ้องคดีตกลงจ้างและผู้ถูกฟ้องคดีตกลง รับจ้างทำงานในตำแหน่งอาจารย์ ตามสัญญาจ้างพนักงานมหาวิทยาลัยเงินรายได้ สัญญาเลขที่ พรด. ๕๐๑๑ ลงวันที่ ๕ ตุลาคม ๒๕๖๑ มีกำหนดเวลา ๓ ปี ตั้งแต่วันที่ ๑ พฤษภาคม ๒๕๖๑ ถึงวันที่ ๓๐ เมษายน ๒๕๖๓ และทำสัญญาจ้างพนักงานมหาวิทยาลัยเงินรายได้ สัญญาเลขที่ พร. ๐๑๕๘๔ ลงวันที่ ๒ ตุลาคม ๒๕๖๓ จ้างผู้ถูกฟ้องคดีในตำแหน่งอาจารย์ ตั้งแต่วันที่ ๒๘ กุมภาพันธ์ ๒๕๖๓ เป็นต้นไป ผู้ถูกฟ้องคดีจึงปฏิบัติงานในตำแหน่งอาจารย์ สังกัด คณะศึกษาศาสตร์ โรงเรียนสาธิตแห่งมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ ศูนย์วิจัยและพัฒนาการศึกษา ของผู้ฟ้องคดีตั้งแต่วันที่ ๕ ตุลาคม ๒๕๖๑ เป็นต้นมา จากข้อเท็จจริงดังกล่าวจึงยังไม่อาจฟังได้ว่า ผู้ถูกฟ้องคดีผิดสัญญาและต้องรับผิดชอบใช้เงินทุนพร้อมเบี้ยปรับให้แก่ผู้ฟ้องคดีตามข้อ ๕ และ ข้อ ๖ ของหนังสือสัญญาขอรับทุนพัฒนาบุคลากร กองทุนพัฒนาบุคลากร โครงการการศึกษานานาชาติ โรงเรียนสาธิตแห่งมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ ศูนย์วิจัยและพัฒนาการศึกษา พ.ศ. ๒๕๕๓ ลงวันที่ ๑๙ พฤษภาคม ๒๕๕๓

ศาลปกครองชั้นต้นพิพากษายกฟ้อง

ผู้ฟ้องคดีอุทธรณ์ว่า ผู้ถูกฟ้องคดีได้รับการว่าจ้างเป็นลูกจ้างชั่วคราวของ โครงการนานาชาติ สังกัดโรงเรียนสาธิตแห่งมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ ศูนย์วิจัยและพัฒนาการศึกษา คณะศึกษาศาสตร์ โดยระยะเวลาการจ้างเป็นรายปี ขณะที่ผู้ถูกฟ้องคดี มีสถานภาพเป็นลูกจ้างชั่วคราวตามคำสั่งมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ ที่ ๒๕๐๙/๒๕๕๓

/ลงวันที่ ๙...

ลงวันที่ ๙ มิถุนายน ๒๕๕๓ ระยะเวลาการจ้างตั้งแต่วันที่ ๑ พฤษภาคม ๒๕๕๓ ถึงวันที่ ๓๐ เมษายน ๒๕๕๔ ได้รับทุนพัฒนาบุคลากร โครงการการศึกษานานาชาติ โรงเรียนสาธิตแห่งมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ ศูนย์วิจัยและพัฒนาการศึกษา พ.ศ. ๒๕๕๓ เพื่อไปศึกษาต่อระดับปริญญาเอก สาขาวิชา Sport Pedagogy ณ University of Northern Colorado ประเทศสหรัฐอเมริกา ซึ่งมีการพิจารณาอนุมัติให้ผู้ถูกฟ้องคดีไปศึกษาต่อตามระยะเวลาการจ้างที่เหลือ คือ ตั้งแต่วันที่ ๑ มิถุนายน ๒๕๕๓ ถึงวันที่ ๓๐ เมษายน ๒๕๕๔ โดยไม่ได้รับค่าจ้างตามประกาศมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ เรื่อง การจ่ายค่าจ้างระหว่างลาของลูกจ้างชั่วคราวเงินรายได้ลงวันที่ ๑๑ กรกฎาคม ๒๕๕๑ โดยได้จัดทำหนังสือสัญญาขอรับทุนพัฒนาบุคลากร กองทุนพัฒนาบุคลากร โครงการการศึกษานานาชาติ โรงเรียนสาธิตแห่งมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ ศูนย์วิจัยและพัฒนาการศึกษา พ.ศ. ๒๕๕๓ ลงวันที่ ๑๙ พฤษภาคม ๒๕๕๓ โดยไม่มีผู้ค้ำประกัน ต่อมา ผู้ฟ้องคดีมีนโยบายปรับสถานภาพลูกจ้างชั่วคราวเป็นพนักงานมหาวิทยาลัยเงินรายได้ ซึ่งผู้ถูกฟ้องคดีได้รับการปรับสถานภาพเป็นพนักงานมหาวิทยาลัยเงินรายได้ตามคำสั่งมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ ที่ ๓๘๘๑/๒๕๕๖ เรื่อง การจ้างพนักงานมหาวิทยาลัยเงินรายได้ลงวันที่ ๒๕ พฤศจิกายน ๒๕๕๖ สัญญาจ้างเริ่มตั้งแต่วันที่ ๑ พฤษภาคม ๒๕๕๖ สิ้นสุดสัญญาจ้างในวันที่ ๓๐ เมษายน ๒๕๕๗ ทั้งนี้ คณะบดีคณะศึกษาศาสตร์ได้ให้ผู้อำนวยการโรงเรียนสาธิตแห่งมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์รับรองการมาปฏิบัติงานของอาจารย์ทั้งหมด หากมีการลาศึกษาต่อให้แนบหลักฐานการอนุมัติการลาศึกษาต่อ จากการตรวจสอบปรากฏว่าผู้ถูกฟ้องคดีอยู่ระหว่างการลาศึกษาต่อแต่ไม่ปรากฏว่ามีหลักฐานการอนุมัติขยายระยะเวลาศึกษาต่อแต่อย่างใด ซึ่งการลาศึกษาต่อของผู้ถูกฟ้องคดีที่มีสถานะเป็นลูกจ้างชั่วคราวเงินรายได้ แม้จะไม่มีระเบียบหรือแนวทางปฏิบัติเกี่ยวกับการลาศึกษาต่อไว้เป็นการเฉพาะ แต่ผู้ฟ้องคดีได้มีประกาศคณะกรรมการบริหารงานบุคคลสำหรับพนักงาน เรื่อง ระเบียบมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ ว่าด้วยการให้พนักงานมหาวิทยาลัยไปศึกษา ฝึกอบรม วิจัย และดูงาน พ.ศ. ๒๕๔๖ ลงวันที่ ๒๖ มีนาคม ๒๕๔๖ (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๕๐ ลงวันที่ ๑๙ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๐ และ (ฉบับที่ ๓) พ.ศ. ๒๕๕๐ ลงวันที่ ๑๒ กรกฎาคม ๒๕๕๐ อันเป็นกฎหมายที่ใกล้เคียงอย่างยิ่งมีผลบังคับใช้ในขณะที่ผู้ถูกฟ้องคดีได้รับอนุมัติจากอธิการบดีมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ให้ลาศึกษาต่อ จึงต้องถือปฏิบัติตามที่กำหนดไว้ในประกาศดังกล่าว โดยข้อ ๑๙ กำหนดให้การขอขยายเวลาศึกษาต่อเป็นหน้าที่ของผู้ที่ได้รับอนุมัติให้ลาศึกษาต้องเป็นผู้เสนอเรื่องต่อผู้บังคับบัญชาเพื่อพิจารณา และการที่ผู้ฟ้องคดีมีคำสั่งต่อการจ้างผู้ถูกฟ้องคดีเป็นลูกจ้างชั่วคราวเงินรายได้เป็นรายปีอย่างต่อเนื่อง ไม่ถือเป็นการขยายระยะเวลาศึกษาต่อให้กับผู้ถูกฟ้องคดีแต่อย่างใด เนื่องจากการดำเนินการทั้งสองเรื่องอาศัยอำนาจในการบังคับใช้กฎหมายต่างฉบับกัน ฉะนั้นเมื่อครบกำหนดเวลาตามสัญญาจ้าง ผู้ถูกฟ้องคดีมีหน้าที่ต้องดำเนินการเสนอเรื่องเพื่อขยายเวลา

/ศึกษาต่อ...

ศึกษาต่อตามระยะเวลาการจ้างตามคำสั่งจ้างฉบับใหม่ จึงถือได้ว่าผู้ถูกฟ้องคดีไม่ปฏิบัติตามประกาศดังกล่าว เมื่อกรณีของผู้ถูกฟ้องคดีระหว่างขั้นตอนการเสนอคณะกรรมการศึกษาศาสตร์พิจารณาจัดทำสัญญาจ้างผู้ถูกฟ้องคดีเป็นพนักงานมหาวิทยาลัยเงินรายได้นั้น ตรวจสอบพบว่าผู้ถูกฟ้องคดีไม่ปฏิบัติตามประกาศมหาวิทยาลัยที่ต้องเสนอขอขยายระยะเวลาการศึกษา จึงไม่มีการดำเนินการทำสัญญาจ้างผู้ถูกฟ้องคดีเป็นพนักงานมหาวิทยาลัยเงินรายได้ตามข้อ ๙ ของประกาศคณะกรรมการบริหารงานบุคคลสำหรับพนักงานมหาวิทยาลัยเงินรายได้ของคณะกรรมการศึกษาศาสตร์ เรื่อง หลักเกณฑ์และวิธีการเกี่ยวกับการบริหารงานบุคคลสำหรับพนักงานมหาวิทยาลัยเงินรายได้ของคณะกรรมการศึกษาศาสตร์ พ.ศ. ๒๕๔๘ สถานภาพการเป็นพนักงานมหาวิทยาลัยเงินรายได้ของผู้ฟ้องคดีจึงยังไม่เกิดขึ้น การที่คณะกรรมการบริหารงานบุคคลสำหรับพนักงานมหาวิทยาลัยเงินรายได้ของคณะกรรมการศึกษาศาสตร์มีมติเห็นชอบการยกเลิกการจ้างผู้ถูกฟ้องคดี และเสนอคณะกรรมการประจำคณะกรรมการศึกษาศาสตร์พิจารณาในการประชุมเมื่อวันที่ ๑๑ เมษายน ๒๕๕๗ ได้มีมติเห็นชอบตามที่เสนอ จากนั้นได้มีคำสั่งมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ ที่ ๑๔๒๙/๒๕๕๗ ลงวันที่ ๓๐ พฤษภาคม ๒๕๕๗ ยกเลิกการจ้างผู้ถูกฟ้องคดีเป็นพนักงานมหาวิทยาลัยเงินรายได้ ตำแหน่งอาจารย์ ตั้งแต่วันที่ ๑ พฤษภาคม ๒๕๕๖ เป็นต้นไป จึงเป็นการมีคำสั่งตามขั้นตอนโดยชอบด้วยกฎหมายแล้ว ทั้งนี้ เมื่อพิจารณาคำพิพากษาของศาลปกครองสูงสุด คดีหมายเลขดำที่ อบ. ๔๒๑/๒๕๖๑ หมายเลขแดงที่ อบ. ๕๒๖/๒๕๖๔ จะเห็นได้ว่า การลาไปศึกษาต่อต่างประเทศในระดับปริญญาเอกของผู้ถูกฟ้องคดี อธิการบดีมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ได้อนุมัติให้ลาไปศึกษาต่อระดับปริญญาเอก โดยไม่ได้รับค่าจ้าง มีกำหนดเวลา ๑๑ เดือน ตั้งแต่วันที่ ๑ มิถุนายน ๒๕๕๓ ถึงวันที่ ๓๐ เมษายน ๒๕๕๔ โดยไม่ปรากฏว่าผู้ถูกฟ้องคดีได้จัดทำสัญญาอนุญาตให้ไปศึกษาและสัญญาค้ำประกันตามแบบที่ผู้ฟ้องคดีกำหนด เป็นกรณีผู้ถูกฟ้องคดีไม่ได้ปฏิบัติตามข้อ ๓๗ และข้อ ๔๐ ของประกาศคณะกรรมการบริหารงานบุคคลสำหรับพนักงาน เรื่อง ระเบียบมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ว่าด้วยการให้พนักงานมหาวิทยาลัยไปศึกษา ฝึกอบรม วิจัย และดูงาน พ.ศ. ๒๕๔๖ และที่แก้ไขเพิ่มเติม รวมทั้งไม่ปรากฏพยานหลักฐานใดว่าได้มีการอนุมัติให้ผู้ถูกฟ้องคดีลาศึกษาต่อในระดับปริญญาเอก ต่อจากที่อธิการบดีมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ได้อนุมัติให้ลาศึกษาระหว่างวันที่ ๑ มิถุนายน ๒๕๕๓ ถึงวันที่ ๓๐ เมษายน ๒๕๕๔ แม้จะมีคำสั่งมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ ที่ ๑๑๕๗/๒๕๕๕ ลงวันที่ ๑๐ พฤษภาคม ๒๕๕๕ จ้างผู้ถูกฟ้องคดีเป็นลูกจ้างชั่วคราวเงินรายได้ ก็ไม่ได้เกี่ยวข้องหรือหมายความว่าได้มีการอนุมัติขยายระยะเวลาการศึกษาต่อให้ผู้ถูกฟ้องคดีแต่อย่างใด จึงเป็นกรณีที่ผู้ฟ้องคดีไม่ได้ดำเนินการตามข้อ ๑๕ และข้อ ๑๙ ของประกาศเดียวกัน และถือได้ว่าผู้ถูกฟ้องคดีปฏิบัติผิดหนังสือสัญญาขอรับทุนพัฒนาบุคลากร กองทุนพัฒนาบุคลากร โครงการศึกษานานาชาติ โรงเรียนสาธิตแห่งมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ ศูนย์วิจัยและพัฒนาการศึกษา

/พ.ศ. ๒๕๕๓...

พ.ศ. ๒๕๕๓ ลงวันที่ ๑๙ พฤษภาคม ๒๕๕๓ อันเป็นเหตุให้ผู้ฟ้องคดีมีคำสั่งมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ ที่ ๑๔๒๙/๒๕๕๗ ลงวันที่ ๓๐ พฤษภาคม ๒๕๕๗ ยกเลิกการจ้างผู้ถูกฟ้องคดี ซึ่งศาลปกครองสูงสุด ได้วินิจฉัยแล้วว่า เป็นการกระทำที่ชอบด้วยกฎหมายตามมาตรา ๔๙ วรรคหนึ่ง ประกอบกับ มาตรา ๕๐ แห่งพระราชบัญญัติวิธีปฏิบัติราชการทางปกครอง พ.ศ. ๒๕๓๙ จึงถือได้ว่าผู้ถูกฟ้องคดี ปฏิบัติผิดสัญญาข้อ ๕ ของหนังสือสัญญาขอรับทุนพัฒนาบุคลากรฯ และต้องรับผิดชอบค่าใช้จ่ายคืน ตามข้อ ๖ ของหนังสือสัญญาดังกล่าว เป็นเงินจำนวน ๑๕,๐๗๕,๒๔๐.๖๙ บาท พร้อมดอกเบี้ย ในอัตราร้อยละ ๑๕ ต่อปี จากต้นเงินจำนวน ๑๔,๗๘๓,๖๑๘.๖๒ บาท นับถัดจากวันฟ้องเป็นต้นไป จนกว่าจะชำระเสร็จให้แก่ผู้ฟ้องคดี ส่วนการที่ผู้ฟ้องคดีจ้างผู้ถูกฟ้องคดีเป็นพนักงานมหาวิทยาลัย เงินรายได้เป็นเพียงการดำเนินการตามผลแห่งคำพิพากษาของศาลปกครองกลาง คดีหมายเลขแดงที่ บ. ๒๖๒/๒๕๖๑ เท่านั้น มิได้ทำความผิดที่เกิดขึ้นแล้วหมดสิ้นไปแต่อย่างใด ทั้งการกลับเข้า ปฏิบัติงานของผู้ถูกฟ้องคดีก็มิได้มีการจัดทำสัญญาผ่อนผันว่าเป็นการปฏิบัติงานชดใช้ทุน ตามสัญญาขอรับทุนพิพาท การที่ศาลปกครองชั้นต้นพิพากษาว่าข้อเท็จจริงยังไม่อาจฟังได้ว่า ผู้ถูกฟ้องคดีผิดสัญญาและต้องรับผิดชอบชำระเงินพร้อมเบี้ยปรับให้แก่ผู้ฟ้องคดี ผู้ฟ้องคดี ไม่เห็นพ้องด้วย

ขอให้ศาลปกครองสูงสุดพิพากษากลับคำพิพากษาของศาลปกครองชั้นต้น เป็นให้ผู้ถูกฟ้องคดีชำระเงินจำนวน ๑๕,๐๗๕,๒๔๐.๖๙ บาท พร้อมดอกเบี้ยในอัตราร้อยละ ๑๕ ต่อปี จากต้นเงินจำนวน ๑๔,๗๘๓,๖๑๘.๖๒ บาท นับถัดจากวันฟ้องเป็นต้นไป จนกว่า จะชำระเสร็จให้แก่ผู้ฟ้องคดี และคืนค่าธรรมเนียมศาลทั้งหมดแก่ผู้ฟ้องคดี

ผู้ถูกฟ้องคดีแก้อุทธรณ์ว่า ผู้ถูกฟ้องคดีขอถือเอาคำพิพากษาของศาลปกครองชั้นต้น เป็นส่วนหนึ่งของคำแก้อุทธรณ์ของผู้ถูกฟ้องคดี และเพิ่มเติมว่า คำสั่งมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ ที่ ๑๔๒๙/๒๕๕๗ ลงวันที่ ๓๐ พฤษภาคม ๒๕๕๗ ที่ยกเลิกการจ้างผู้ถูกฟ้องคดีตั้งแต่วันที่ ๑ พฤษภาคม ๒๕๕๖ โดยให้มีผลย้อนหลังไปถึงวันที่คำสั่งยกเลิกการจ้างมีผลใช้บังคับ นั้น มีผลให้ ผู้ถูกฟ้องคดีพ้นสภาพการเป็นพนักงานมหาวิทยาลัยเงินรายได้ ตั้งแต่วันที่ ๑ พฤษภาคม ๒๕๕๖ และขาดคุณสมบัติในการขอรับทุนศึกษาตามประกาศคณะกรรมการบริหารงานบุคคลสำหรับพนักงาน เรื่อง ระเบียบมหาวิทยาลัยว่าด้วยการให้พนักงานมหาวิทยาลัยไปศึกษา ฝึกอบรม วิจัย และดูงาน พ.ศ. ๒๕๔๖ จึงเป็นเหตุให้ผู้ฟ้องคดีระงับการให้ทุนศึกษาตามสัญญาขอรับทุนพัฒนาบุคลากร กองทุนพัฒนาบุคลากร โครงการศึกษานานาชาติ โรงเรียนสาธิตแห่งมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ ศูนย์วิจัย และพัฒนาการศึกษา พ.ศ. ๒๕๕๓ ลงวันที่ ๑๙ พฤษภาคม ๒๕๕๓ ตั้งแต่วันที่ ๑ พฤษภาคม ๒๕๕๖ เป็นต้นมา ดังปรากฏในคำพิพากษาศาลปกครองกลางในคดีหมายเลขดำที่ บ. ๔๖๘/๒๕๖๑ หมายเลขแดงที่ บ. ๒๖๒/๒๕๖๑ จึงเห็นได้โดยชัดแจ้งว่าผู้ถูกฟ้องคดีไม่ได้รับ เงินทุนศึกษาจากกองทุนพัฒนาบุคลากรครบเต็มจำนวนตามระยะเวลาและจำนวนเงินทุน

/ที่จ่ายให้...

ที่จ่ายให้เป็นรายปีในสัญญาขอรับทุนพัฒนาบุคลากร โดยหากพิจารณาจากระยะเวลาการศึกษา ตามที่ขอรับทุนตามสัญญา ซึ่งเริ่มตั้งแต่วันที่ ๑ มิถุนายน ๒๕๕๓ ถึงวันที่ ๑๕ พฤษภาคม ๒๕๕๘ เป็นระยะเวลาเพียง ๒ ปี ๑๑ เดือน เท่านั้น และมีข้อกำหนดให้ทุนศึกษาแก่ผู้ถูกฟ้องคดีเป็นรายปี จำนวน ๒๕,๓๕๐ ดอลลาร์สหรัฐ ต่อปี อย่างชัดเจน ดังนั้น จำนวนทุนทรัพย์ที่ผู้ฟ้องคดีเรียกร้องให้ ผู้ถูกฟ้องคดีชดใช้จึงมากกว่าความจริง ทั้งนี้ ผู้ถูกฟ้องคดีได้รับหนังสือ ที่ ศธ ๐๕๑๓.๑๐๙๑๒/๖๐๖ ลงวันที่ ๒๑ กันยายน ๒๕๖๑ ให้มารายงานตัวกลับเข้าปฏิบัติงานเป็นเวลาไม่น้อยกว่าสองเท่า ของของระยะเวลาที่ได้รับทุน โดยแนบคำสั่งมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ ที่ ๑๗๙๖/๒๕๖๑ เรื่อง ยกเลิกคำสั่งยกเลิกการจ้างพนักงานมหาวิทยาลัยเงินรายได้ ผู้ถูกฟ้องคดีจึงได้รายงานตัว เป็นหนังสือตามข้อ ๔ ของสัญญาขอรับทุนพัฒนาบุคลากรฯ เพื่อกลับเข้าปฏิบัติงาน และได้เข้าทำ สัญญาจ้างพนักงานมหาวิทยาลัยเงินรายได้ สัญญาเลขที่ พรด. ๕๐๑๑ ลงวันที่ ๕ ตุลาคม ๒๕๖๑ ตำแหน่งอาจารย์ ตั้งแต่วันที่ ๑ พฤษภาคม ๒๕๖๐ ถึงวันที่ ๓๐ เมษายน ๒๕๖๓ และทำสัญญาจ้าง สัญญาเลขที่ พร. ๐๑๕๘๔ ตำแหน่งอาจารย์ ตั้งแต่วันที่ ๒๘ กุมภาพันธ์ ๒๕๖๓ เป็นต้นไป ซึ่งผู้ถูกฟ้องคดี ได้ปฏิบัติงานตามสัญญาตั้งแต่วันที่ ๕ ตุลาคม ๒๕๖๑ มาโดยตลอดจนถึงปัจจุบัน และเป็น การปฏิบัติงานชดใช้ทุนตามสัญญาขอรับทุนพัฒนาบุคลากรฯ ขอให้ศาลปกครองสูงสุดพิพากษา ยกฟ้อง

คดีนี้ศาลปกครองสูงสุดไม่จัดให้มีการนั่งพิจารณาคดี คู่กรณีไม่ได้ยื่นคำแถลง เป็นหนังสือ และไม่ได้แจ้งความประสงค์ให้ศาลจัดให้มีการนั่งพิจารณาคดี ศาลได้รับฟัง สรุปข้อเท็จจริงของตุลาการเจ้าของสำนวนและคำชี้แจงด้วยวาจาประกอบคำแถลงการณ์เป็น หนังสือของตุลาการผู้แถลงคดี

ศาลปกครองสูงสุดได้ตรวจพิจารณาพยานหลักฐานในคำฟ้อง คำอุทธรณ์ คำแก้อุทธรณ์ และพยานหลักฐานอื่นจากการแสวงหาข้อเท็จจริงของศาลแล้ว

ข้อเท็จจริงรับฟังได้ว่า เดิมผู้ถูกฟ้องคดีเป็นลูกจ้างชั่วคราวโดยใช้เงินรายได้ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ ตำแหน่งอาจารย์ประจำโครงการ สังกัดโครงการการศึกษานานาชาติ โรงเรียนสาธิตแห่งมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ ได้รับอนุมัติจากผู้ฟ้องคดีให้ลาศึกษาต่อ ในระดับปริญญาเอก สาขาวิชา Sport Pedagogy ณ University of Northern Colorado ประเทศ สหรัฐอเมริกา มีกำหนด ๕ ปี นับตั้งแต่วันที่ ๑ มิถุนายน ๒๕๕๓ ถึงวันที่ ๑๕ พฤษภาคม ๒๕๕๘ ด้วยทุนกองทุนพัฒนาบุคลากร โครงการการศึกษานานาชาติ ตามหนังสือสัญญาขอรับทุน พัฒนาบุคลากร กองทุนพัฒนาบุคลากร โครงการการศึกษานานาชาติ โรงเรียนสาธิตแห่ง มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ ศูนย์วิจัยและพัฒนาการศึกษา พ.ศ. ๒๕๕๓ ลงวันที่ ๑๙ พฤษภาคม ๒๕๕๓ ต่อมา ผู้ฟ้องคดีมีคำสั่งมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ ที่ ๓๘๘๑/๒๕๕๖

/ลงวันที่ ๒๕...

ลงวันที่ ๒๕ พฤศจิกายน ๒๕๕๖ ให้จ้างผู้ถูกฟ้องคดีเป็นพนักงานมหาวิทยาลัยเงินรายได้ (โดยการปรับสถานภาพจากลูกจ้างชั่วคราว) เริ่มสัญญาจ้างวันที่ ๑ พฤษภาคม ๒๕๕๖ สิ้นสุดสัญญาจ้างวันที่ ๓๐ เมษายน ๒๕๕๗ ซึ่งคณะกรรมการศึกษาการได้ตรวจสอบแล้ว ปรากฏว่า ผู้ถูกฟ้องคดีได้รับการจ้างและต่อสัญญาจ้างครั้งละ ๑ ปี ได้แก่ ครั้งที่ ๑ วันที่ ๑ พฤษภาคม ๒๕๕๓ ถึงวันที่ ๓๐ เมษายน ๒๕๕๔ ครั้งที่ ๒ วันที่ ๑ พฤษภาคม ๒๕๕๔ ถึงวันที่ ๓๐ เมษายน ๒๕๕๕ และครั้งที่ ๓ วันที่ ๑ พฤษภาคม ๒๕๕๕ ถึงวันที่ ๓๐ เมษายน ๒๕๕๖ โดยผู้ถูกฟ้องคดีอยู่ในระหว่างได้รับอนุมัติให้ลาศึกษาต่อตั้งแต่วันที่ ๑ มิถุนายน ๒๕๕๓ ถึงวันที่ ๓๐ เมษายน ๒๕๕๔ ซึ่งเป็นการอนุมัติตามสัญญาจ้างที่เหลือ ณ วันที่ขออนุมัติลาศึกษาต่อ แต่ไม่ปรากฏหลักฐานการได้รับอนุมัติให้ขยายระยะเวลาการลาศึกษาต่อจนถึงปัจจุบัน คณะบดี คณะศึกษาศาสตร์จึงเห็นสมควรยกเลิกการจ้างผู้ถูกฟ้องคดี และคณะกรรมการบริหารงานบุคคล สำหรับพนักงานมหาวิทยาลัยเงินรายได้ คณะศึกษาศาสตร์พิจารณาแล้วมีมติเห็นชอบให้เลิกจ้าง ผู้ถูกฟ้องคดี ผู้ฟ้องคดีจึงมีคำสั่งที่ ๑๔๒๙/๒๕๕๗ ลงวันที่ ๓๐ พฤษภาคม ๒๕๕๗ ให้ยกเลิก การจ้างผู้ถูกฟ้องคดีเป็นพนักงานมหาวิทยาลัยเงินรายได้ ตั้งแต่วันที่ ๑ พฤษภาคม ๒๕๕๖ เป็นต้นไป ทั้งนี้ ผู้ถูกฟ้องคดีจึงฟ้องเป็นคดีต่อศาลปกครองชั้นต้น (ศาลปกครองกลาง) เพื่อขอให้ ศาลมีคำพิพากษาเพิกถอนคำสั่งที่ยกเลิกการจ้างผู้ถูกฟ้องคดีเป็นพนักงานมหาวิทยาลัยเงินรายได้ โดยศาลปกครองชั้นต้นได้มีคำพิพากษาในคดีหมายเลขดำที่ บ. ๔๖๘/๒๕๕๘ หมายเลขแดงที่ บ. ๒๖๒/๒๕๖๑ ให้เพิกถอนคำสั่งมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ ที่ ๑๔๒๙/๒๕๕๗ ลงวันที่ ๓๐ พฤษภาคม ๒๕๕๗ ที่ให้ยกเลิกการจ้างผู้ถูกฟ้องคดีเป็นพนักงานมหาวิทยาลัยตั้งแต่วันที่ ๑ พฤษภาคม ๒๕๕๖ โดยให้มีผลย้อนหลังไปถึงวันที่คำสั่งยกเลิกการจ้างดังกล่าวมีผลใช้บังคับ ซึ่งผู้ฟ้องคดีได้อุทธรณ์คำพิพากษาดังกล่าวต่อศาลปกครองสูงสุดเป็นคดีหมายเลขดำที่ อบ. ๔๒๑/๒๕๖๑ หมายเลขแดงที่ อบ. ๕๒๖/๒๕๖๔ โดยศาลปกครองสูงสุดวินิจฉัยให้ยกฟ้อง ในส่วนที่ผู้ถูกฟ้องคดีฟ้องขอให้ผู้ฟ้องคดีคืนสิทธิประโยชน์ในการเป็นพนักงานมหาวิทยาลัย เงินรายได้ทั้งหมดให้แก่ผู้ถูกฟ้องคดี แต่สำหรับในส่วนที่ศาลปกครองชั้นต้นพิพากษาให้ เพิกถอนคำสั่งมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ ที่ ๑๔๒๙/๒๕๕๗ ลงวันที่ ๓๐ พฤษภาคม ๒๕๕๗ ที่ยกเลิกการจ้างผู้ถูกฟ้องคดีเป็นพนักงานมหาวิทยาลัยตั้งแต่วันที่ ๑ พฤษภาคม ๒๕๕๖ โดยให้มีผลย้อนหลังไปถึงวันที่คำสั่งยกเลิกการจ้างดังกล่าวมีผลใช้บังคับ ไม่ได้มีการอุทธรณ์ ต่อศาลปกครองสูงสุด จึงไม่จำเป็นต้องมีคำพิพากษาในประเด็นนี้ นอกจากนี้ ผู้ฟ้องคดีได้มีหนังสือ ที่ ศธ ๐๕๑๓.๑๐๑๒๑/๑๔๓๓ ลงวันที่ ๒ กุมภาพันธ์ ๒๕๖๑ แจ้งให้ผู้ถูกฟ้องคดีขีดใช้ เงินกรณีผิดสัญญาขอรับทุนพัฒนาบุคลากรเป็นเงินจำนวน ๑๔,๗๘๓,๖๑๘.๖๒ บาท แก่ผู้ฟ้องคดีภายใน ๓๐ วัน นับแต่วันที่ได้รับหนังสือ ซึ่งผู้ถูกฟ้องคดีได้รับหนังสือดังกล่าว เมื่อวันที่ ๘ กุมภาพันธ์ ๒๕๖๑ แต่ไม่ได้ชำระเงินให้แก่ผู้ฟ้องคดี ผู้ฟ้องคดีจึงนำคดีมาฟ้อง

/ต่อศาลปกครองชั้นต้น...

ต่อศาลปกครองชั้นต้น โดยขอให้ศาลมีคำพิพากษาหรือคำสั่งให้ผู้ถูกฟ้องคดีชำระเงินจำนวน ๑๕,๐๗๕,๒๔๐.๖๙ บาท พร้อมดอกเบี้ยในอัตราร้อยละ ๑๕ ต่อปี จากต้นเงินจำนวน ๑๔,๗๘๓,๖๑๘.๖๒ บาท นับถัดจากวันฟ้องเป็นต้นไป จนกว่าจะชำระเสร็จให้แก่ผู้ฟ้องคดี และคืนค่าธรรมเนียมศาลทั้งหมดแก่ผู้ฟ้องคดี ต่อมา ศาลปกครองชั้นต้นได้พิพากษายกฟ้องผู้ฟ้องคดีจึงอุทธรณ์คำพิพากษาดังกล่าวต่อศาลปกครองสูงสุด

ศาลปกครองสูงสุดได้ตรวจพิจารณากฎหมาย ระเบียบ และข้อบังคับที่เกี่ยวข้อง ประกอบด้วยแล้ว

คดีมีประเด็นที่ต้องวินิจฉัยตามอุทธรณ์ของผู้ฟ้องคดีว่า ผู้ถูกฟ้องคดีต้องชดใช้เงินทุนพร้อมเบี้ยปรับตามหนังสือสัญญาขอรับทุนพัฒนาบุคลากร กองทุนพัฒนาบุคลากร โครงการการศึกษานานาชาติ โรงเรียนสาธิตแห่งมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ ศูนย์วิจัยและพัฒนาการศึกษา พ.ศ. ๒๕๕๓ ลงวันที่ ๑๙ พฤษภาคม ๒๕๕๓ ให้แก่ผู้ฟ้องคดี หรือไม่ เพียงใด

พิเคราะห์แล้วเห็นว่า หนังสือสัญญาขอรับทุนพัฒนาบุคลากร กองทุนพัฒนาบุคลากร โครงการการศึกษานานาชาติ โรงเรียนสาธิตแห่งมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ ศูนย์วิจัยและพัฒนาการศึกษา พ.ศ. ๒๕๕๓ ลงวันที่ ๑๙ พฤษภาคม ๒๕๕๓ ระหว่างโครงการการศึกษานานาชาติ โรงเรียนสาธิตแห่งมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ ศูนย์วิจัยและพัฒนาการศึกษา ในฐานะผู้รับสัญญา กับผู้ถูกฟ้องคดีในฐานะผู้ให้สัญญา ข้อ ๑ กำหนดว่า ผู้รับสัญญาอนุญาตให้ผู้ให้สัญญาไปศึกษาในสาขาวิชา Sport Pedagogy ณ University of Northern Colorado ประเทศสหรัฐอเมริกา มีกำหนด ๕ ปี นับตั้งแต่วันที่ ๑ มิถุนายน ๒๕๕๓ ถึงวันที่ ๑๕ พฤษภาคม ๒๕๕๘ ข้อ ๒ กำหนดว่า ในระหว่างเวลาที่ผู้ให้สัญญาได้รับอนุญาตให้ไปศึกษา ... ผู้ให้สัญญาจะต้องรักษาวินัยและประพฤติดุปฏิบัติตามระเบียบข้อบังคับของข้าราชการพลเรือน สถาบันอุดมศึกษา/อาจารย์ประจำโครงการการศึกษานานาชาติ และ/หรือคำสั่งของสถานศึกษาที่สังกัด ข้อ ๓ กำหนดว่า ในกรณีที่ผู้ให้สัญญาประพฤติดุผิดสัญญาดังกล่าวในข้อ ๒ ผู้รับสัญญา มีสิทธิเพิกถอนการอนุญาตตามสัญญานี้และมีสิทธิระงับทุนได้ทันที ข้อ ๕ กำหนดว่า ผู้ให้สัญญาที่ได้รับทุนไปวิจัย/ประชุมวิชาการ/ฝึกอบรม/ศึกษาดูงาน จะต้องกลับเข้าปฏิบัติงานในโครงการการศึกษานานาชาติ โรงเรียนสาธิตแห่งมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ ศูนย์วิจัยและพัฒนาการศึกษา เป็นเวลาไม่น้อยกว่า ๒ ปี กรณีได้รับทุนศึกษาจะต้องไม่น้อยกว่าสองเท่าของระยะเวลาที่ผู้ให้สัญญาได้รับทุนตามสัญญานี้ ข้อ ๖ กำหนดว่า ในกรณีที่ผู้ให้สัญญาไม่ปฏิบัติตามข้อ ๕ ผู้ให้สัญญาจะต้องชดใช้เงินเป็นสองเท่าของจำนวนทุนที่ได้รับ กรณีผู้ให้สัญญากลับเข้าปฏิบัติงานแต่ไม่ครบตามสัญญาก็ให้ลดเงินที่จะต้องชดใช้ลงตามส่วนของระยะเวลาที่กลับเข้าปฏิบัติงาน

เมื่อข้อเท็จจริงปรากฏว่า ขณะที่ผู้ถูกฟ้องคดีเป็นลูกจ้างชั่วคราวเงินรายได้มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ ตำแหน่งอาจารย์ประจำโครงการ สังกัดโครงการการศึกษานานาชาติ

/โรงเรียนสาธิต...

โรงเรียนสาธิตแห่งมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ ผู้ถูกฟ้องคดีได้รับทุนจากกองทุนพัฒนาบุคลากร เพื่อไปศึกษาต่อในระดับปริญญาเอก สาขาวิชา Sport Pedagogy ณ University of Northern Colorado ประเทศสหรัฐอเมริกา ตามสัญญาขอรับทุนพัฒนาบุคลากร กองทุนพัฒนาบุคลากร โครงการการศึกษานานาชาติ โรงเรียนสาธิตแห่งมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ ศูนย์วิจัยและพัฒนา การศึกษา พ.ศ. ๒๕๕๓ ลงวันที่ ๑๙ พฤษภาคม ๒๕๕๓ โดยข้อ ๑ ของสัญญาดังกล่าว ระบุไว้ อย่างชัดเจนว่า อนุญาตให้ผู้ถูกฟ้องคดีไปศึกษา มีกำหนด ๕ ปี นับตั้งแต่วันที่ ๑ มิถุนายน ๒๕๕๓ ถึงวันที่ ๑๕ พฤษภาคม ๒๕๕๘ โดยอธิการบดีมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ได้อนุมัติให้ ผู้ถูกฟ้องคดีลาศึกษาต่อโดยไม่ได้รับค่าจ้าง มีกำหนด ๑๑ เดือน ตั้งแต่วันที่ ๑ มิถุนายน ๒๕๕๓ ถึงวันที่ ๓๐ เมษายน ๒๕๕๔ ซึ่งเท่ากับระยะเวลาตามสัญญาจ้างที่เหลืออยู่ และเมื่อ ครบกำหนดการจ้างแล้ว ผู้ฟ้องคดีโดยรองอธิการบดีฝ่ายบริหารทรัพยากรบุคคล ปฏิบัติราชการ แทนอธิการบดีมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ ได้มีคำสั่งจ้างผู้ถูกฟ้องคดีเป็นลูกจ้างชั่วคราวตาม คำสั่งมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ ที่ ๑๒๒๙/๒๕๕๔ ลงวันที่ ๑๐ พฤษภาคม ๒๕๕๔ ให้ต่ออายุ สัญญาจ้างผู้ถูกฟ้องคดี ตั้งแต่วันที่ ๑ พฤษภาคม ๒๕๕๔ ถึงวันที่ ๓๐ เมษายน ๒๕๕๕ และคำสั่ง มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ ที่ ๑๑๕๗/๒๕๕๕ ลงวันที่ ๑๐ พฤษภาคม ๒๕๕๕ ให้ต่ออายุ สัญญาจ้างผู้ถูกฟ้องคดี ตั้งแต่วันที่ ๑ พฤษภาคม ๒๕๕๕ ถึงวันที่ ๓๐ เมษายน ๒๕๕๖ จากนั้น ผู้ฟ้องคดีโดยอธิการบดีมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ได้มีคำสั่งมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ ที่ ๓๘๘๑/๒๕๕๖ ลงวันที่ ๒๕ พฤศจิกายน ๒๕๕๖ จ้างพนักงานมหาวิทยาลัยเงินรายได้ โดยการ ปรับสถานภาพจากลูกจ้างชั่วคราว ซึ่งผู้ถูกฟ้องคดีได้รับการปรับสถานภาพจากลูกจ้างชั่วคราว เป็นพนักงานมหาวิทยาลัยเงินรายได้ โดยเริ่มสัญญาจ้างตั้งแต่วันที่ ๑ พฤษภาคม ๒๕๕๖ ถึงวันที่ ๓๐ เมษายน ๒๕๕๗ แต่ก่อนที่คณบดีคณะศึกษาศาสตร์จะลงนามในสัญญาจ้างผู้ถูกฟ้องคดี เป็นพนักงานมหาวิทยาลัยนั้น ได้มีการตรวจสอบแล้วพบว่า ผู้ถูกฟ้องคดีลาศึกษาต่อโดยใช้ เวลาราชการและไม่มีหลักฐานการได้รับอนุมัติให้ลาศึกษาต่อ อันเป็นเหตุให้มีการเสนอยกเลิก การจ้างรายผู้ถูกฟ้องคดีตั้งแต่วันที่ ๑ พฤษภาคม ๒๕๕๖ เป็นต้นไป ต่อมา ผู้ฟ้องคดีจึงมีคำสั่ง มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ ที่ ๑๔๒๙/๒๕๕๗ ลงวันที่ ๓๐ พฤษภาคม ๒๕๕๗ ให้ยกเลิกการจ้าง ผู้ถูกฟ้องคดีเป็นพนักงานมหาวิทยาลัยเงินรายได้ ตั้งแต่วันที่ ๑ พฤษภาคม ๒๕๕๖ เป็นต้นไป และด้วยเหตุดังกล่าว ผู้ถูกฟ้องคดีได้ฟ้องเป็นคดีต่อศาลปกครองชั้นต้น (ศาลปกครองกลาง) เพื่อขอให้ศาลมีคำพิพากษาเพิกถอนคำสั่งดังกล่าว และให้คืนสิทธิและประโยชน์ในการเป็นพนักงาน มหาวิทยาลัยเงินรายได้ พร้อมทั้งค่าเสียหายในการสำรองจ่ายค่าใช้จ่ายตามที่สมควรจะได้รับตาม สัญญารับทุน โดยศาลปกครองชั้นต้นได้มีคำพิพากษาในคดีหมายเลขดำที่ บ. ๔๖๘/๒๕๕๘ หมายเลขแดงที่ บ. ๒๖๒/๒๕๖๑ ให้เพิกถอนคำสั่งมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ ที่ ๑๔๒๙/๒๕๕๗ ลงวันที่ ๓๐ พฤษภาคม ๒๕๕๗ ที่ให้ยกเลิกการจ้างผู้ถูกฟ้องคดีเป็นพนักงานมหาวิทยาลัย

/ตั้งแต่...

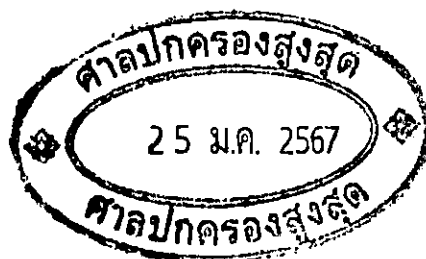
ตั้งแต่วันที่ ๑ พฤษภาคม ๒๕๕๖ โดยให้มีผลย้อนหลังไปถึงวันที่คำสั่งยกเลิกการจ้างดังกล่าว มีผลใช้บังคับ และให้ผู้ฟ้องคดีคืนสิทธิและประโยชน์ที่ผู้ถูกฟ้องคดีมีสิทธิได้รับจากการเป็น พนักงานมหาวิทยาลัยเงินรายได้ให้แก่ผู้ถูกฟ้องคดี พร้อมทั้งชดใช้ค่าเสียหายตามที่ผู้ถูกฟ้องคดี ได้สำรองจ่ายไปตามสัญญาเงินทุนพร้อมดอกเบี้ย ซึ่งผู้ฟ้องคดีได้อุทธรณ์คำพิพากษาดังกล่าว ต่อศาลปกครองสูงสุด โดยผู้ฟ้องคดีไม่ประสงค์จะอุทธรณ์ในประเด็นที่ศาลปกครองชั้นต้นพิพากษา เพิกถอนคำสั่งมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ ที่ ๑๔๒๙/๒๕๕๗ ลงวันที่ ๓๐ พฤษภาคม ๒๕๕๗ ที่ให้ยกเลิกการจ้างผู้ถูกฟ้องคดีเป็นพนักงานมหาวิทยาลัย ตั้งแต่วันที่ ๑ พฤษภาคม ๒๕๕๖ และ คดีถึงที่สุดแล้ว เป็นคดีหมายเลขดำที่ อบ. ๔๒๑/๒๕๖๑ หมายเลขแดงที่ อบ. ๕๒๖/๒๕๖๔ ให้ยกฟ้องในส่วนที่ผู้ถูกฟ้องคดีฟ้องขอให้ผู้ฟ้องคดีคืนสิทธิและประโยชน์ในการเป็นพนักงาน มหาวิทยาลัยเงินรายได้ให้แก่ผู้ถูกฟ้องคดี และในส่วนที่ขอให้ผู้ฟ้องคดีชดใช้เงินค่าเสียหาย ในการสำรองจ่ายค่าใช้จ่ายตามสัญญาเงินทุน ดังนั้น คำพิพากษาในส่วนที่ให้เพิกถอนคำสั่ง มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ ที่ ๑๔๒๙/๒๕๕๗ ลงวันที่ ๓๐ พฤษภาคม ๒๕๕๗ ที่ให้ยกเลิกการจ้าง ผู้ถูกฟ้องคดีเป็นพนักงานมหาวิทยาลัย ตั้งแต่วันที่ ๑ พฤษภาคม ๒๕๕๖ โดยให้มีผลย้อนหลัง ไปถึงวันที่คำสั่งยกเลิกการจ้างดังกล่าวมีผลใช้บังคับ จึงเป็นที่สุดตามคำพิพากษาของ ศาลปกครองชั้นต้น ข้อเท็จจริงปรากฏต่อมาว่า ผู้ฟ้องคดีได้มีคำสั่งมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ ที่ ๑๗๙๖/๒๕๖๑ ลงวันที่ ๖ สิงหาคม ๒๕๖๑ ยกเลิกคำสั่งมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ ที่ ๑๔๒๙/๒๕๕๗ ลงวันที่ ๓๐ พฤษภาคม ๒๕๕๗ และให้ผู้ถูกฟ้องคดีกลับเข้าปฏิบัติงานเพื่อ ชดใช้ทุนกับโครงการศึกษานานาชาติ ต่อมา ผู้ฟ้องคดีมีคำสั่งมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ ที่ ๒๒๑๖/๒๕๖๑ ลงวันที่ ๒๐ กันยายน ๒๕๖๑ ให้จ้างผู้ถูกฟ้องคดีเป็นพนักงานมหาวิทยาลัย เงินรายได้ ตั้งแต่วันที่ ๑ พฤษภาคม ๒๕๖๐ ถึงวันที่ ๓๐ เมษายน ๒๕๖๓ ซึ่งประธานกรรมการ อำนวยการบริหารโครงการศึกษานานาชาติได้มีหนังสือ ที่ ศธ ๐๕๑๓.๑๐๙๑๒/๖๑๐ ลงวันที่ ๒๘ กันยายน ๒๕๖๑ แจ้งคำสั่งที่จ้างผู้ถูกฟ้องคดีเป็นพนักงานมหาวิทยาลัยเงินรายได้ ให้ผู้ถูกฟ้องคดีทราบ โดยให้ผู้ถูกฟ้องคดีกลับเข้าปฏิบัติงานในโครงการศึกษานานาชาติ ตำแหน่งอาจารย์ และให้มารายงานตัว ทำสัญญาจ้าง และเริ่มปฏิบัติงานในวันที่ ๕ ตุลาคม ๒๕๖๑ ซึ่งผู้ถูกฟ้องคดีได้มารายงานตัวกลับเข้าปฏิบัติงานในวันดังกล่าวและได้ทำบันทึกข้อความ ลงวันที่ ๕ ตุลาคม ๒๕๖๑ ระบุว่า ได้สำเร็จการศึกษาระดับปริญญาเอก และแนบเอกสารแบบรายงานตัว กลับจากต่างประเทศและหลักฐานการสำเร็จการศึกษาหรือหนังสือรับรองจากอาจารย์ที่ปรึกษา พร้อมทั้งได้มีการทำสัญญาจ้างพนักงานมหาวิทยาลัยเงินรายได้ สัญญาเลขที่ พรด. ๕๐๑๑ ลงวันที่ ๕ ตุลาคม ๒๕๖๑ ตกลงจ้างผู้ถูกฟ้องคดีในตำแหน่งอาจารย์ มีกำหนดระยะเวลา ๓ ปี ตั้งแต่วันที่ ๑ พฤษภาคม ๒๕๖๐ ถึงวันที่ ๓๐ เมษายน ๒๕๖๓ และมีการทำสัญญาจ้างพนักงาน มหาวิทยาลัยเงินรายได้ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ สัญญาประจำ สัญญาเลขที่ พร. ๐๑๕๘๔

/ลงวันที่ ๒...

ลงวันที่ ๒ ตุลาคม ๒๕๖๓ ตกลงจ้างผู้ถูกฟ้องคดีในตำแหน่งอาจารย์ สังกัดคณะศึกษาศาสตร์ โรงเรียนสาธิตแห่งมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ ศูนย์วิจัยและพัฒนาการศึกษา ตั้งแต่วันที่ ๒๘ กุมภาพันธ์ ๒๕๖๓ เป็นต้นไป จากข้อเท็จจริงดังกล่าว จะเห็นได้ว่า ผู้ถูกฟ้องคดีได้สำเร็จ การศึกษาระดับปริญญาเอก และรายงานตัวเข้าปฏิบัติงานต่อผู้ฟ้องคดีทันทีที่ได้รับแจ้ง โดยมิได้ มีพฤติการณ์ที่จะไม่ปฏิบัติตามสัญญาขอรับทุนพัฒนาบุคลากร กองทุนพัฒนาบุคลากร โครงการ การศึกษานานาชาติ โรงเรียนสาธิตแห่งมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ ศูนย์วิจัยและพัฒนาการศึกษา พ.ศ. ๒๕๕๓ ลงวันที่ ๑๙ พฤษภาคม ๒๕๕๓ แต่ประการใด

การที่ผู้ฟ้องคดีอุทธรณ์ว่า คำพิพากษาของศาลปกครองสูงสุด คดีหมายเลขดำ ที่ อบ. ๔๒๑/๒๕๖๑ หมายเลขแดงที่ อบ. ๕๒๖/๒๕๖๔ วินิจฉัยว่า การลาไปศึกษาต่อต่างประเทศ ของผู้ถูกฟ้องคดี อธิการบดีมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ได้อนุมัติให้ลาไปศึกษาต่อโดยมิได้รับ ค่าจ้าง มีกำหนดเวลา ๑๑ เดือน ตั้งแต่วันที่ ๑ มิถุนายน ๒๕๕๓ ถึงวันที่ ๓๐ เมษายน ๒๕๕๔ โดยไม่ปรากฏว่าผู้ถูกฟ้องคดีได้จัดทำสัญญาอนุญาตให้ไปศึกษาและสัญญาค้ำประกันตามแบบ ที่ผู้ฟ้องคดีกำหนด เป็นกรณีผู้ถูกฟ้องคดีไม่ได้ปฏิบัติตามประกาศคณะกรรมการบริหารงานบุคคล สำหรับพนักงาน เรื่อง ระเบียบมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ว่าด้วยการให้พนักงานมหาวิทยาลัย ไปศึกษา ฝึกอบรม วิจัย และดูงาน พ.ศ. ๒๕๔๖ และที่แก้ไขเพิ่มเติม รวมทั้งไม่ปรากฏ พยานหลักฐานว่าได้มีการอนุมัติให้ผู้ถูกฟ้องคดีลาศึกษาต่อในระดับปริญญาเอกต่อจาก ที่อธิการบดีมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ได้อนุมัติไว้แล้ว แม้จะมีคำสั่งมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ ที่ ๑๑๕๗/๒๕๕๕ ลงวันที่ ๑๐ พฤษภาคม ๒๕๕๕ จ้างผู้ถูกฟ้องคดีเป็นลูกจ้างชั่วคราวเงินรายได้ ก็ไม่ได้หมายความว่าได้มีการอนุมัติขยายเวลาการศึกษาต่อให้ผู้ถูกฟ้องคดีแต่อย่างใด อันเป็นเหตุ ให้ผู้ฟ้องคดีมีคำสั่งมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ ที่ ๑๔๒๙/๒๕๕๗ ลงวันที่ ๓๐ พฤษภาคม ๒๕๕๗ ยกเลิกการจ้างผู้ถูกฟ้องคดี จึงเป็นการกระทำที่ชอบด้วยกฎหมายตามมาตรา ๔๙ วรรคหนึ่ง ประกอบกับมาตรา ๕๐ แห่งพระราชบัญญัติวิธีปฏิบัติราชการทางปกครอง พ.ศ. ๒๕๓๙ ฉะนั้น จึงถือได้ว่าผู้ถูกฟ้องคดีปฏิบัติผิดสัญญาข้อ ๕ และต้องรับผิดชอบค่าใช้จ่ายคืนตามข้อ ๖ ของหนังสือ สัญญาขอรับทุนพัฒนาบุคลากรฯ นั้น เห็นว่า คำพิพากษาของศาลปกครองสูงสุดดังกล่าว ได้วินิจฉัยว่า ในส่วนที่ศาลปกครองชั้นต้นพิพากษาให้เพิกถอนคำสั่งมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ ที่ ๑๔๒๙/๒๕๕๗ ลงวันที่ ๓๐ พฤษภาคม ๒๕๕๗ ที่ยกเลิกการจ้างผู้ถูกฟ้องคดีเป็นพนักงาน มหาวิทยาลัยตั้งแต่วันที่ ๑ พฤษภาคม ๒๕๕๖ โดยให้มีผลย้อนหลังไปถึงวันที่คำสั่งยกเลิก การจ้างดังกล่าวมีผลใช้บังคับ ไม่ได้มีการอุทธรณ์ต่อศาลปกครองสูงสุด จึงไม่จำเป็นต้องมีคำพิพากษา ในประเด็นนี้ ทำให้ประเด็นดังกล่าวจึงเป็นที่ยุติตามคำพิพากษาของศาลปกครองชั้นต้น และเมื่อ ผู้ฟ้องคดีได้มีคำสั่งเพิกถอนคำสั่งยกเลิกการจ้างดังกล่าวตามคำพิพากษาของศาลปกครองแล้ว และดำเนินการจ้างผู้ถูกฟ้องคดีเป็นพนักงานมหาวิทยาลัยเงินรายได้ และผู้ถูกฟ้องคดีได้เข้าปฏิบัติหน้าที่

ในตำแหน่งอาจารย์...

ในตำแหน่งอาจารย์ สังกัดคณะศึกษาศาสตร์ โรงเรียนสาธิตแห่งมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์
ศูนย์วิจัยและพัฒนาการศึกษา เรื่อยมาจนถึงปัจจุบัน อุทธรณ์ของผู้ฟ้องคดีจึงฟังไม่ขึ้น

ดังนั้น เมื่อผู้ถูกฟ้องคดีไม่ได้ปฏิบัติผิดสัญญา จึงไม่มีเหตุให้ต้องรับผิดชอบใช้
เงินทุนพร้อมเบี้ยปรับให้แก่ผู้ฟ้องคดีตามข้อ ๕ และข้อ ๖ ของหนังสือสัญญาขอรับทุน
พัฒนาบุคลากร กองทุนพัฒนาบุคลากร โครงการการศึกษานานาชาติ โรงเรียนสาธิตแห่ง
มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ ศูนย์วิจัยและพัฒนาการศึกษา พ.ศ. ๒๕๕๓ ลงวันที่ ๑๙
พฤษภาคม ๒๕๕๓

การที่ศาลปกครองชั้นต้นพิพากษายกฟ้อง นั้น ศาลปกครองสูงสุดเห็นพ้องด้วย
พิพากษายืน

นายไชยเดช ตันติเวสส
ตุลาการศาลปกครองสูงสุด

ตุลาการเจ้าของสำนวน

นายมานิตย์ วงศ์เสรี
ตุลาการหัวหน้าคณะศาลปกครองสูงสุด

นายสัมฤทธิ์ อ่อนคำ
ตุลาการศาลปกครองสูงสุด

นางสุมาลี ลิ้มป้อวาท
ตุลาการศาลปกครองสูงสุด

นายวุฒิชัย ไทยเจริญ
ตุลาการศาลปกครองสูงสุด

ตุลาการผู้แถลงคดี : นายอิทธิพร จิระพัฒนากุล

